



Kerstmis

Waarom houden mensen van Kerstmis? Houden ze van de liederen? We horen ze op alle straten en pleinen. Wat zoeken we tijdens de koude maand december? Onze hang naar intimiteit en warmte terwijl het koud is, onze hang naar licht en kaarsen terwijl het donker is? Kerstmis is zwaar getekend door het seizoen, de datum waarop we het vieren. Wij hebben dan een moment van licht en warmte nodig. Voor ons is het vaak vertedering. Luister maar naar onze verkleinwoordjes: de herdertjes, het kindje, de schaapjes. Het is met andere woorden een romantisch feest.

Mag Kerstmis romantisch zijn? Natuurlijk. Moeten alle engeltjes en herdertjes, alle beeldjes zomaar worden verwijderd? Neen. Waarom zouden die niet mogen blijven staan? We moeten niet zo streng zijn voor de romantiek! Zolang we maar geloven en verwachten wat de boodschap is, die onze romantiek onderbouwt: heden is u een Redder geboren. Zolang we dat nog willen horen, is het goed, is het gezond. Maar ik geef toe, dat dit niet zo vanzelfsprekend is vandaag. Het zou wel eens waar kunnen zijn, dat de kerstman het kind verdringt en dat de

wintermarkten onze kribbe overbodig maken. Dus toch een oproep om de boodschap helder te verkondigen: heden is u een Redder geboren.

Het leven van de mensen is meer dan wij met het blote oog zien. Het leven van de mensen heeft nood aan zegening en bescherming, aan aanwezigheid van anderen, van Hem. Zolang we dat zoeken in onze stalletjes en onze kribbetjes zitten we goed. Dan zeggen we dat God met ons leven te maken heeft en dat we zonder dat maar platte heidenen zijn. Dan belijden we de waarheid van ons geloof: wij hebben aan onszelf niet genoeg, we hebben een Redder nodig.

Meer is er niet nodig om Kerstmis te vieren. Emmanuël betekent 'God is met ons'. Hij leeft met ons. Hij is komen wonen waar wij wonen. Hij is thuis bij de mensen. Hij is het supplement voor al onze tekorten. Hij wil dat allemaal zijn. Hij is immers mens geworden: Hij wil onze kleine menselijkheid begrijpen, zegenen en beschermen...

De vraag van het hele gebeuren is deze: mag de Emmanuël echt thuis zijn bij ons? Mag hij echt tot ons spreken? Mag hij ons ook iets vragen? Zullen wij nog aanwezig zijn als hij morgen verschijnt in ons leven? Zullen wij nog aanwezig zijn als hij morgen zegt, dat hij meer wil zijn dan licht in onze duisternis? Als hij morgen vraagt om mee te gaan, om zijn leerling te worden? Zult gij met Pasen ook blij zijn? Dan zal de vraag gesteld worden: ben je bereid ook het kruis van anderen te dragen en te zeggen: dat is precies de belofte van Kerstmis? Hij wil Emmanuël zijn: God-met-ons, met velen, met iedereen. Zal jij, die bij de kribbe staat, ook aanwezig willen zijn het lijden van andere mensen, onder het kruis?

Met Kerstmis geeft Jezus ons eigenlijk een rendez-vous: zie ik je terug? Na alle romantiek in het echte leven van elke dag? Wat ga jij antwoorden?

Zalig Kerstmis!

Dirk De Gendt